

slobodne oblike izražajne znakovitosti i asocijativnosti (*Akt*, 1984; *Kontrabas*, 1986). Kompozicijska rješenja kreću se u rasponu od rafinirane složenosti (*Uporišne točke*, 1986) do naglašene jednostavnosti čistih linija (*Akt*, 1990). Izveo poprsje Jure Kaštelana (Zakućac kraj Omiša 1991), skulpture Frane Bulića (Solin 1991) i Tina Ujevića (Vrgorac 1993). Samostalno izlagao u Omišu (1974, 1975, 1984), Splitu (1982, 1985, 1990, 1991), Rietu (1987, 1990), Zagrebu (1988, 1991).

LIT.: I. Zidić, *Misleći na Hrastu* (katalog), Zagreb 1988.

V. M. S.

HRASTELNICA, selo *SI* od Siska na lijevoj obali Save. Drvena kapela Sv. Ilije iz druge pol. XVIII. st. ima barokni oltar iz istoga vremena. U pokloncu barokni kip *Pietà*.

LIT.: Đ. Cvitanović, *Sakralna arhitektura baroknog razdoblja*, I, Zagreb 1985.

HRASTOVICA, selo *J* od Petrinje; u srednjem vijeku poznato naselje. Župna crkva Sv. Kvirina spominje se 1334. U Hrastovici su postojala dva grada zagrebačkih biskupa od kojih je jedan pripadao Babonićima već 1300. God. 1584. razorio ju je J. Thurn, a nakon toga zauzeli su je Turci. Nedaleko od ostataka grada nalaze se ruševine gotičke crkve Sv. Duha koju je barokizirao Juraj Branjug 1735 (grb na pročelju). Crkva je zajedno s baroknom opremom stradala 1917. od požara a sačuvalo se nekoliko osobito lijepih gotičkih kaleža (sada u Požegi i u Kaptolu kraj Požege, dva u Zagrebu). Na položaju Kloštar bio je franjevački samostan. Kasnobarokna župna crkva Sv. Bartola potječe iz 1843. U nedaleku Taborištu nalazi se barokna kapela Sv. Petra s oltarima iz XVIII. st., glavni s grbom J. Branjuga iz 1745, a u drvenoj kapeli Sv. Marije u Donjoj Budičini oltar iz 1745. Župna crkva i kapela potpuno su srušeni u agresiji na Hrvatsku 1991.

LIT.: Z. Horvat, *Hrastowicza*, *Vijesti MK*, 1972, 1. — Đ. Cvitanović, *Franjevački samostani u Baniji*, *Bulletin JAZU*, 15–17, str. 83–85. — *Ista*, *Sakralna arhitektura baroknog razdoblja*, Zagreb 1985. — M. Marčinko i P. Cvekan, *Hrastovica*, *Hrastovica 1991*. — *Cultural Heritage of Croatia in the war 1991/92*, Zagreb 1993.

A. Ht.

HRAŠĆINA, selo u *I* dijelu Hrvatskoga zagorja. Jednobrodna župna crkva Sv. Nikole, s gotičkim svetištem (širim od broda) i zvonikom uz brod, s dvjema bočnim kapelama (tlocrt u obliku križa), barokizirana je 1675. i 1761. Na baroknom su svodu iluzionističke slike iz XVIII. st. Povrh gotičkoga dovratnika sakristije nalazi se grb porodice Petheč de Gerse. Oltari i propovjedaonica s kipovima evanđelistâ i Mojsija su kasnobarokni. Kalež iz 1680. dar je Franje Pinellija, a kalež iz 1713. slikara I. Benkovića. — Nedaleko od crkve je kip Sv. Ane s poč. XIX. st. U podnožju kipa uzidana je rim. nadgrobna stela s dva poprsja iz II. st. — U nedaleku Trgovišću nalazi se kapela Sv. Marije iz 1735. u kojoj je barokni pil Žalosne Marije iz 1692.

A. Ht.

HRELJIN, ruševine utvrđenoga srednjovj. naselja s kaštelom na obroncima brijega (321 m) iznad Bakra, nekad u sastavu Vinodola. Na *SZ* i *JZ* kraju stajala je po jedna obrambena kula kružna tlocrta. Kula okrenuta prema Bakarskome zaljevu zatvarala je s obrambenim zidom i manjom četverougaonom kulom mali kaštel, vjerojatno najstariji dio utvrđenoga naselja. Od 1225. H. drže Frankopani, a 1550–1670. Zrinski. Uza zidine su podignute kuće. U sredini naselja stajala je crkva Sv. Jurja, s prizidanim zvonikom na pročelju, prvotno jednobrodna, tijekom XVI–XVII. st. proširena na tri broda. Kraj nje je kapela Sv. Marije, podignuta 1699. na mjestu kapele Sv. Stjepana, kojoj je pripadala skulpturalno ukrašena kustodija iz 1491 (Zagreb, Hrv. povijesni muzej). Život se odvijao u Hreljinu do 1726, kada ga je zaobišla nova Karolinška cesta. Uz nju se razvilo novo naselje, današnji H. Pikat (Piket). God. 1790. ukinut je stari hreljinski kaptol a župa se seli u novo naselje.

LIT.: G. Szabo, *SG*, str. 181, 187. — L. Margetić, *Iz vinodolske prošlosti*, Rijeka—Zagreb 1980, str. 43.

M. Kru.

HRESNO (Resno), ostaci nizinskoga utvrđenoga grada na obali Gline, *SZ* od Velike Kladuše; nalazio se na umjetnu nasipu usred plavljena terena. Neznatni ostaci arhitekture i konfiguracija terena otkrivaju njegove dimenzije i približan izgled. Do grada (veličine oko 40 × 35 m) dolazilo se prebačenim mostom iz predgrada koje je bilo veće od grada. Bio je vlasništvo ivanovaca, gospodara kladuških, između ostalih i Frankopana. Sred. XVI. st. imao je važnu obrambenu ulogu na graničnom prostoru prema Turskoj. Stradao je u turskom osvajanju i potom prepušten propadanju.

LIT.: L. Dobronić, *Posjedi i sjedišta templara, ivanovaca i sepulkralaca u Hrvatskoj*, *Rad JAZU*, 1984, 406.

M. Kru.

HRIBAR, Stjepan, arhitekt (Zagreb, 7. VII. 1889 — 8. XII. 1965). Diplomirao arhitekturu u Dresdenu 1914. Nakon I. svj. r. projektirao je

T. HRUŠKOVEC, *Povijest davnih ljeta*

generalni plan i neke zgrade Medicinskoga fakulteta na Šalati u Zagrebu (1919–20). Od 1928. kao šef Odsjeka za regulaciju grada radi na urbanističkome planiranju Zagreba. Ta je njegova djelatnost važna s obzirom na tadašnji nagli rast grada; za dvadesetak godina ostvario je rješenja koja su ostavila pečat i dala smjernice budućem razvoju. *Regulacioni plan Zagreba* koji je izradio sa suradnicima (1932–36) bio je osnova i urbanističkim planovima grada nakon 1945. Izveo je bankovne zgrade u Vlaškoj ul. 86 u Zagrebu, Karlovcu i Sisku (1922–25) i paviljon Jugoslavije na izložbi dekorativne umjetnosti u Parizu (1925), te više stambenih zgrada, preuređenja (Ilica 8 u Zagrebu) i unutarnjih uređenja. U suradnji s J. Pičmanom izradio je planove za Zagrebački zbor (1929). Kraće je vrijeme bio nastavnik na katedri za urbanizam na zagrebačkome Tehničkom fakultetu.

LIT.: V. Potočnjak, *Arhitektura u Hrvatskoj 1888–1938*, *Građevinski vjesnik*, 1939, 4–5. — Arhitekt Stjepan Hribar, *ČIP*, 1960, 3. — T. Premrl, *Hrvatska moderna arhitektura između dva rata*, Zagreb 1989.

T. Pl.

HRNETIĆ, selo *SZ* od Karlovca. Poviše sela je kapela Sv. Margerete na brdu, koja ima zaobljeno i presvođeno svetište, prozore romaničkih oblika te ravan strop u brodu. U kapeli su tri oltara kasnorennesansno-ranobaroknoga tipa te barokne slike Sv. Margarete i Sv. Marije.

LIT.: R. Strohal, *Karlovački kotar od XV do XIX vijeka*, Zagreb 1936, str. 83. — A. Horvat, *Presjek razvoja umjetnosti u karlovačkom Pokuplju*, *Zbornik Gradskog muzeja Karlovac*, I, Karlovac 1964, str. 27. — Đ. Cvitanović, *Sakralna arhitektura baroknog razdoblja*, I, Zagreb 1985, str. 132.

A. Ht.

HRS, Branko, arhitekt (Osijek, 24. VII. 1929). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1954. Od 1955. radi u Sisku. Projektira stambene, obrazovne, poslovne, zdravstvene i hotelske zgrade te radi projekte unutrašnjih uređenja i adaptacija. Važniji su mu izvedeni objekti: stambeni niz na Stičevu brdu (1960), pionirski dom (1960), vatrogasni dom (1960), zgrada kirurgije (1964), upravna zgrada DIP Sisak (1965), poslovna zgrada obrtničke štedionice (1966), upravna zgrada »Segestike« (1967), stambeno naselje u Ul. A. Cesarca (1968), dječji vrtić na Zibelu (1968), pošta i ATC centar (1970), dom obrtnika (1974), hotel za samce (1975) i poslovna